

Ελληνικὸν Θέατρον.

Nica Moustakas

Χ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ *

Η ύπο τοῦ Φραγκίσκου Sansovino ἐκδοθεῖνα Ἰστορία τῆς Καλλιτεχνίας ἐν Βενετίᾳ περιγράφει λεπτομερῶς ἕνα Ἑσταυρωμένον τοῦ Tintoret καὶ τινας πίνακας Πάλμα τοῦ γεωτέρου. Ἡ τόχη τῶν ἔργων τούτων ἥγνοετο ἐντελῶς μέχοι τοῦδε, διότε δὲ πιθεωρητῆς τῶν δημοτῶν ἐργων εἰς μιαν ἐπιθεωρησιν τοῦ κωδωνοτάσσον τοῦ Saint - Giuliano ἀγενῆς τῶν πίνακας τούτους τυλιγμένους κυλινδροειδῶς καὶ κατεκονισμένους. Εἶχον ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τῶν τοίχων τοῦ ναοῦ τῷ 1830 διὰ γὰρ ἀντικατασταθῶν ὑπὸ μαρμαρίνου ἐπιχερσιμάτος.

*

Πρὸ τετραετίας δὲ κ. Κάρολος de Brugère ἐλήροδότησεν εἰς τὴν πόλιν Remiremont τῆς Αλσατίας τὴν οἰκίαν του μετὰ τῆς Πιρακοθήκης του καὶ τῶν δια-

φόρων καλλιτεχνημάτων, ἀτίνα ἐστέγαζεν ὑπὸ τὸν δροῦν ἐγκαθιδόνηση ἐν αὐτῇ τοπικὸν μονοεῖν. Τοῦτο θὰ γίνεται καὶ πόλιν, ιστορικὸν καὶ καλλιτεχνικὸν συγχρόνως. Θὰ συγκεντρώσωσιν ἐν αὐτῷ διάφορα ἀναμνηστικά ἀντικείμενα τῆς ἐνδόξου σελίδος τῶν εὐγενῶν κυριῶν τοῦ Remiremont, τῆς ἐνδοξοτέρας καθ' ἄπανταν τῆς Εὐρώπης. Θὰ ἀγαπαστήσωσιν ἐπίσης τὸ ἐσωτερικὸν τῶν παλαιῶν Βοσγιανῶν οἰκιῶν. Τό μονοεῖν θὰ δρομασθῇ ἐκ τοῦ ὄγκου τοῦ ἰδρυτοῦ αὐτοῦ.

*

Ἀγεκχωρησὸν εἰς Μόραχον πρὸς εὐδυτέρας σπουδᾶς ἡ δεσποινὶς ζωγράφος Φοΐβη Κοντοπούλου, ἀποπερατώσασα ἐφέτος τὰς ἐν τῷ Πολυτεχνείῳ σπουδάς της, ἀδελφὴ τοῦ φίλου ζωγράφου κ. Βιβρ. Κοντοπούλου.

*

Ιουλία Συμμελίδου

"Η εν 'Αλεξανδρεία διαιμένουσα δεσποινίς 'Ιουλία Συμμελίδου διακούνεται διὰ τὴν εἰς τὴν ζωγραφικὴν ἐπίδοσίν της. Γεννηθεῖσα εἰς 'Αθήνας ἐγκατεστάθη μετά τῆς οἰκογενείας της, παιδίσκη ἔτι, εἰς 'Αλεξανδρείαν. 'Απὸ δέκατις ἀσχολεῖται εἰς τὴν ζωγραφικήν, μᾶλλον ἔρωτες χρινῶς ἢ ἐπαγγελματικῶς. Διδάσκαλον ἔχει καὶ ὅχλα τὸν ἐκεῖ καθηητὴν τῆς ζωγραφικῆς κ. Τρ. Καλογερόποντον, εἴτε δὲ τὸν 'Ιταλὸν ζωγράφον Zanieri.

Τὰ ποιωτέλεια τῆς τέχνης τῆς ἐβραεύθησαν εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι πρότερων δραγανωθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ Γυραικείου αὐλάρχου.

"Η δεσποινίς Συμμελίδου καίτοι δὲν συνεπλήρωσεν ἐν Εδρωπαϊκῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ τὰς σπουδάς της, ρειρίζεται δὲν μάκιας τὸν χρωστῆρα, ἀσκολουμένη κυρίως εἰς ἀπεικονίσεις τοῦ ἀρροτικοῦ βίου.

*

"Απὸ δεκατίας περίπου ἐν Γερμανίᾳ, ἡ μονομαντία διὰ τὰς πρώτας ἐνδόσεις τῶν ἀριστονογγιάτων τῆς φιλολογίας ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις. Οὕτω, ἡ πρώτη ἐνδοσίς τῶν Ληστῶν τοῦ Schiller τοῦ 1781, ἦτις ἑστολίζει 250 μάρκα, ἀπὸ δέκα ἑπτάνη ἐλειουδοτήθη ἐις μάλι τελεταῖαν πώλητιν πρὸς 2,800 μάρκα ἥτοι 3,500 φρ. Ἡ πρώτη ἐνδοσίς τοῦ Βερθέρου, τοῦ 1774, ἥ στοιχισσασα 50 μάρκα κατὰ τὸ 1900, σήμερον ἀνῆκεν εἰς 500. "Η α' ἐνδοσίς τοῦ Φάουντ (1900 μέρος) ἔχει κατακυρωθῆναι την πωλήσην τοῦ 1888 ἐν Βερολίνῳ πρὸς 3 φρ. καὶ 75 ἑκατοστά· ἡ αὐτὴ ἐνδοσίς τὸ 1907 ἔδιε 400 μάρκα ἥτοι 500 φρ. χρυσᾶ.

*

"Ἐν 'Αθήναις εἰς τινα οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μπουνιλίας ἔξτείθησαν πρὸς πώλησιν δύο παλαιά εἰκόνες μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας. "Ἡ μία παριστὰ τὴν Παρθενώνα καὶ τὸ βρέφος, ἡ δὲ ἄλλη Φλαμανδικῆς σχολῆς παριστὰ τὸ ἐσωτερικὸν βυνοτασίου ἐν ὥρᾳ ωντος. "Ο. κ. 'Ιακωβίδης ἔξετιμησε τὸν πλανακάς ἀντὶ 2.000 δραχμῶν.

*

"Η Γαλλικὴ Κυβερνητικής ἡγόρασε διὰ τὸ μονοεῖδον τοῦ Λονξεμβούργου ἔργα τινα τὸ ζωγράφον Gabriel Nicolet, ἐκδέσαντος ἐσχάτους τὰ ἔργα του ἐν τῇ Γαλατίᾳ Henri Graves, ἐν Παρισίοις.

*

"Ἐν τῷ α' Νεοροταρφείῳ 'Αθηνῶν ἀνεγείρεται μημεῖον εἰς τὸν ἀλήστον μνήματος Γερμανὸν τὴν καταγωγὴν ἀλλ' Ἐλληνα τὴν ψυχὴν Φουρτβαλγκλεό.

Τὸ μημεῖον τοῦτο, τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ κ. Σώκου, ἔγειρεται ἐπὶ σχεδίου τοῦ ἀρχιτέκτονος Φίλτερ, συνεργάτου τοῦ Φουρτβαλγλεο ἐις τὰς ἐν Αἰγαίῃ ἀνασκαφάς, καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ βαθμιδωτὴν στήλην πεντελησίου μαρμάρου, ἐπιστεφομένην ἀπὸ χαλκίνην Σφρύγη ἐκτελεσθεῖσαν ἐν Γερμανίᾳ, τῇ ἐπιμελείᾳ τῆς συζύγου τοῦ πονθανόντος ἀσχαλούδην.

*

"Ἐν Παρισίοις προτείνεται ἡδέα δύτις μετατραπῆ εἰς μικρὸν μονοεῖδον ἥ ἐν Choisy - le - Roi οίλα, ἐν ἥ ἀπέθανεν τὴν 27 Ιουνίου 1838 ὁ Rouget de Lisle, ὁ δημοφιλῆς συνθέτης τῆς Marseillaise. Προτείνεται ἐτὶ ἥ ὑπὸ τῆς νομαρχίας ἀγορὰ τοῦ περιφύμου πίνακος τοῦ Pils: «O Rouget de Lisle φάλλων τὴν «Μασσαλιώτιδα» ενδικομένον ἥδη παρὰ τῷ Dietrich, δημάρχῳ τοῦ Στρασβούργου καὶ ἥ συλλογὴ ἀναμνηστικὴν ἀντικειμένων καὶ δομικῶν τοῦ Γαλλικοῦ θέμυον.

*

Οἱ κάτοικοι τῆς Πιτσβούργης ἐπανεστάθησαν καὶ ἡ πειλῆσαν ράδισσον διέξεδον εἰς τὴν δύο γήν των, καταθρυμματίζοντες μίαν θανατοίαν εἰκόνα ἐπειθειμένην εἰς τὴν Διεθνῆ Καλλιτεχνικήν "Εκθεσιν τῆς πόλεως.

"Αρχηγοὶ τῆς ἐξεγέρσεως εἶνε οἱ λεοεῖς, οἱ δοῦλοι ἀνδρῶν εἰσαγγέλζοντες τὰ ράσα των, ἀπειλοῦν δύως ράδια εἰσαγαγόντες. "Ἡ εἰκὼν ἥτις ἐπιγράφεται «Πρωΐα γάμου» παριστὰ μίαν τερνυμφον ἐπάντανον καλλονῆς ἐξεοχομένην ἐπὶ τοῦ λοντροῦ καὶ περιβεβλημένην διαφανέστατον πέπλον, ὑπὸ τὸν δοῦλον διαγράφονται, μὲν πέροχον τελεότητα, αἱ δάμονικαι γραμμαὶ μαὶ τοῦ εὐδαίος σώματός της. "Ἡ εἰκὼν εἶνε ἔργον διασήμουν "Ἄγγλου καλλιτέχνους θατίς, ὃς μοδέλο, λέγεται ὅτι εἶχε μίαν ἀπὸ τὰς διασημοτέρας συγχρόνους καλλονᾶς τῆς Ἀγγλίας. Οἱ κάτοικοι δύως τῆς Πιτσβούργης, δύον καὶ ἀν διαπονοῦν τὸ φραντόν, ποκκινίζοντες ποδὸς τῆς σπανδαλιστικῆς καλλονῆς τῆς φραίας νύμφης καὶ ἔχηταισαν ράδιον διαπονοῦθη ἥ εἰκὼν τῆς ἀπονοσθῆτη τοὺς ἐπισκέπτας; !

*

Πρωτοβούλια τῶν δοκιμωτέρων παραγόμενην ἡμέραν φωτογράφων διογκανότα διὰ τὸ προσεχῆ Νοέμβριον "Ελληνικὴ φωτογραφικὴ ἐκθεσις, εἰς ἥν θὰ μετάσχουν καὶ οἱ ἐξ ἐπιγγέλματος φωτογράφοι καὶ οἱ ἐρασιτέχναι. "Ἡ ἐκθεσις, ἥτις θὰ διαιτεθῇ εἰς τμήματα, θὰ γίνη εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ "Παρασσοῦ".

*

Μετὰ τρίμηνον διαμονὴν ἐν 'Αθήναις ἀπῆλθεν ἡ διακεκομένην ζωγράφος δεσποινίς 'Ελένη 'Ασπριώτου.

*

"Η πόλις Seattle, καίτοι ἀριθμοῦσα ὑπαρξεῖν μόλις δέκα καὶ πέντε ἑπτάνη, ἐφιλοδόξησε νὰ διογκάσῃ διεθνῆ ἐκθεσιν. Τὸ γεγοὸν εἶνε περιεργότατον καὶ μοναδικόν. "Ἡ Seattle εἶνε ὁ ωραιότερος λιμὴν τοῦ Εἰρηνικοῦ. "Εχει 300,000 κατοίκους, οἵτινες ἐπλούτισαν ἀπὸ τὸ χρυσωρυχεῖα τῆς Ἀλάσκας.

*

"Εἰς Seattle ἔκομισθησαν εἰκόνες καὶ πλονούσα συλλογὴ χαλκογραφιῶν, ἀνήκουσαι τέως εἰς τὸν ἐπιτητωτὸν Σουλτάνον 'Αβδούλ Χαμήτ. "Ἐπιτὸς ἵκανον 'Ολλανδῶν ζωγράφων, ὃς ὁ Μόλλενδερ, ὁ Βραγκελ, ὁ βάν νεέρ Νέερ καὶ ἀντιπροσωπεύονται καὶ ἀρχετοὶ παλαιοὶ Βι-

ενναῖοι, όπάρχονταν 12 μολυβδογαφίαι τοῦ Μακάρ, σκύτσια τοῦ Μουνγάξη, μία παλαιὰ γυναικογαφία καὶ μία έλαιογαφία τοῦ Μουνγάξη κομπότατα ἐπεισογασμένη, παριστῶσα γναῖκα ἐπὶ διβανίον πεκαλυμμένου διὰ τουρκικοῦ τάπητος, εἰς φυσικὸν μέγεθος εἰκὼν τῆς αὐτοκατείδρας τῆς Πρωσίας Αίματεργήνης τῆς Β', μία παράστασις ἐπὶ τοῦ 15ον αἰώνος, ἐν ἔξοχον ἀντίτυπον τοῦ Βαν Δάν, παριστῶν κεφαλὴν καλογοραῖς, προστέτη μέγας ἀριθμὸς προσωπογραφιῶν παλαιῶν στρατιωτικῶν. Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν εἰκόνων εὑρίσκονται καὶ πολλαὶ, προσφέρονται ἐκ Βιέννης, θά ἔχοντας ἀγορασθῆ ἀνταὶ ἔξαπαντος διὰ τὸν πρώτην Σουλτάνον ὑπὸ πρώτην προσφεύτων παρὰ τῇ βιενναϊκῇ ἀλῆ. Μία μάλιστα λαμπρῶς ἐπεισογασμένη γυναικογαφία, σχεδὸν εἰς φυσικὸν μέγεθος, ἔργον τοῦ Βαλδμήλλεος τοῦ 1832, σημειῶτη καὶ τὸν πρώτην κάτοχον. Ἡ συλλογὴ τῶν χαλκογραφιῶν εἶναι ἐκτάκτως πλουσία. Πόσον τεραστία ποσὰ ἀδαπανήθησαν διὰ τὴν συλλογὴν ταῦτην καταφύγεται ἐκ τινῶν μηματενουμένων τιμῶν. Οὕτω μία παλαιὰ βιενναϊκὰ γυναικογαφία εἰς φυσικὸν μέγεθος σημειοῦται μὲ 2,500 τουρκικὰ λόρας, εἰκόνες τῆς Νέδεο μὲ 100, μὲ 115 καὶ 75 τουρκ. λόρας.

★

"Ο αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετέβη εἰς Μόναχον διὰ τὴν ἐν τῇ Πινακοθήκῃ τῆς Πρωσίας προσβείας ἐγκατάστασιν τῶν εἰκόνων Σάκ.

★

Προσεχῶς ἀφικνεῖται εἰς Ἀθήνας ἡ διάσημος διωδεκάτης Οὐγγρὸς βιολιστρὰ δεσπονίς Ρόζα Εβλιχ, ἡς τὸ μουσικὸν διαμόνιον κολλεῖται ἀνάτερον τοῦ Φλόζικελ. "Ηχοῖς τὰ παῖζη βιολὶ ἀπὸ 4 ἐτῶν μ' ἔνα παιγνίδι βιολάκι καὶ ἐπῶν ἔδωκε ποντέρο εἰς τὴν Βιέννην. Εἰσῆκθη πατέριν τέλαιρις εἰς τὴν Μουσικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Πράγας, δύον ὁ περιφήμος καθηγητῆς Σέρφτογχ ἔθαψασε τὴν ἰδιοφυτίαν τῆς καὶ μόνος τὴν ἐμάνητεν εἰς τὰ ἱερὰ τῆς τέχνης. Πρό τινων μηνῶν τῆς ἔδωκε διπλωμα, διπερ θεωρεῖται δυσκολότατον.

Εἰς Ἀθήνας θὰ δώσῃ μίαν ἐσπερίδα εἰς τὸ Δημοτικὸν μὲ τὸ ἴδιον πρόγραμμα τοῦ διασήμου βιολογίστα Γιάν Κούμπελιν.

★

Προσεχῶς θὰ στηθῇ εἰς τὴν ἐν Παρισίοις πλατεῖαν τοῦ Παλαιο-Ρουαγιέλ, ἔνας θαυμάσιος ἀνδριάς τοῦ Βεντωρού Οὐγκού, τὸν ὅποντον ἐξετέλεσεν ὁ περιφήμος γλύπτης Ροτέν.

Αἱ Παρισίναι ἐφημερίδες ἀναφέρουνται τὸ γεγονός γράφουσι καὶ τὸ ἔξης χαριτωμένον ἀνέκδοτον, σχετικὸν μὲ τετερον ἀνδριάντα τοῦ ποιητοῦ τῶν «Ἀνατολικῶν Ασμάτων».

Ο γλύπτης Φαλγκιέρ εἶχε παρουσιάσει εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἔνα πρότλασμα τὸ ὅποντον παρίστα τὸν Οὐγκό μὲ ἀρχαϊκὸν ἔνδυματα ἔφιππον ἐπὶ τοῦ Πηγάσου, ἀναρριχώμενον εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Παρνασσοῦ καὶ κοστοῦντα εἰς τὴν δεξιὰν μίαν λόγων ποικιλομένην ὑπὸ ἀστέρων. Τὸ πρότλασμα δύμας δὲν ἔγειρεν ἀνδριάς, ναθότι ἡ ἐπιτροπὴ εἶχε περιπλακῆ εἰς ἀδιεξόδους διαφωτίας.

Ἡ ώραλα δύμας ἔμπνευσις τοῦ Φαλγκιέρ δὲν ἔμεινεν ἀνεπτέλεστος. Διότι δτὰν μετά τινας μῆνας παρήγγειλαν εἰς αὐτὸν ἔνα Ἀπόλλωνα, ὁ γλύπτης ἀπεκεφάλιε τὸν Γάλλον ποιητήν, ἐπρόσθεσεν ἐπὶ τοῦ τραχύλου τὴν κεφαλὴν τοῦ Μουνγάγετον, καὶ μετά τινα καιδῶν εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς δόδον Boudrean ἔστητεν ἐν φράμβῳ τῷ ἔργον του.

★

Ἐις ἄγγιος Μαικῆρας ἔσωσε τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τὸν ἐξευτελισμὸν τοῦ νὰ ἰδῃ ἔνα ἀριστούργημα τῆς τέχνης ν' ἀγορασθῆ ἀπὸ ξένους καὶ νὰ διέλθῃ τὸν Ἀγλαντικόν. Διότι οἱ ἀγορασταὶ δὲν ἔσαν Αμερικανοί καὶ οὐ εἴκων θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀγοραστὴν εἰς τὴν Νέαν Υόρκην.

Πρόσκειται περὶ τῆς «Δουκίσσης τοῦ Μιλάνου» τοῦ περιοίμου ἔργου τοῦ μεγάλου ζωγράφου Χολβάτη, ἡτις ὑπὸ τοῦ δουκὸς Νόρφολκ εἰς πώληθῆ ἀγοράκην 1,800,000 φράγκων εἰς ἓνα μεγαλύτερον εἰκόνων ἐν Λονδίνῳ.

Ἡ περιφήμος εἰκὼν ἐτέθη ἐνροεῖται εἰς πώλησιν καὶ οἱ Αμερικανοί ἡσαν ἐτομοὶ νὰ τὴν ἀγοράσουν. Οἱ ἄγγλοι δι' ἔργων τελέστησαν νὰ συνάξουν τὸ ποσὸν καὶ νὰ μὴ ἀφίσουν τὴν εἰκόνα νὰ μεταφερθῇ ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν. Τὸ ποσὸν ὅμως ἦτο σημαντικόν.

Ἐδόθη τότε ἔνας ἄγγιος δύτης ἐποδέρεις 40 χιλιάδας λόρας στεφίκας, δηλαδὴ ἐν ἑκατομμάσιον φράγκων, τὸ δόπον τὸ προστιθέμενον εἰς τὰ ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως προσφερόμενος 250,000 φράγκων καὶ τὰς ἀλλας προσφοράς τοῦ ἔργου συμπληρώνει τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν διὰ τὴν ἔξαγορὰν τῆς εἰκόνος, ἡτις οὕτω γίνεται πτῆμα τοῦ ἔργου.

Ο δωρητὴς τοῦ ἑκατομμαρίου μένει ἀνώνυμος.

★

Ἡ δεσποινὶς Ἐλένη Στυλιανίδην εἴκουσε τὴν προσοχὴν τοῦ μουσικοῦ κόσμου ἐν Γερμανίᾳ καὶ Λονδίνῳ πατὰ τὰς συναυλίας ἢσε ἔδωκεν ἐσχάτως. Εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν ηλασικῶν συναυλιῶν καὶ μουσικῶν ἐσοτῶν «Μπρεστάν Χώλλη» τοῦ Λονδίνου ἔφαλλε πολλὰ ἀσματα Γαλλικὰ καὶ κυρίως Γερμανικά, ὡς καὶ τραγούδια Ἐλληνικά, αἱ ληθεῖσα ἐπαρειλημμένως εἰς τὸ προσωπίον. Εἰς τὴν Γερμανίαν λαμβάνει συχνὰ μέρος ὡς μεσόφωνος εἰς

Ἐλένη Στυλιανίδην

τὰς μελοδραματικὰς παραστάσεις τῆς ὅπερας Δόρτμοντ, ἐνεφανίσθη δὲ εἰς τὴν σκηνήν καὶ ἀλλον Γερμανικῶν θεάτρων.

Ἡ φωνὴ της, διανυγεστάτη, ἡχηρά, γλυκεῖα καὶ εναρριστώς μεταλλική, ἰδίως εἰς τῆς ψηλής ωρίτερης, ἔχει διλας τὰς ἀποχρώσεις τελείων διαπλασμένης φωνῆς σφράγιον.

Τὸ ποικιλότατον πρόγραμμά της, περιέχον τεραστία τοῦ Σαλν-Σάντς, τοῦ Βάγνερ, τοῦ Μπερλίζ, τοῦ

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Μπράχμις, τοῦ Σιούμαν, τοῦ Βέμπερ, τοῦ Νιευπονούν πτλ., ἐκτελεσθὲν μὲ τελείωτη ἔξοχον δεινόνει. οὗτοι η φωνὴ τῆς δεσποτίδος Στυλιανίδου ἡμιπορεῖται διερμηνεύσῃ τελεῖως δῆλας τὰς ἡχητικὰς ποικιλίας, τὰς δύοις ἡ φωνασία δαιμονίων μονονυργῶν περιουσιλλέγει ἀπὸ τὴν μυστικὴν μελωδίαν τοῦ σύμπαντος.

Οἱ "Ἄγγλοι οικτικοὶ τῶν μεγάλων ἡμεροήσιων φύλλων ἀπηχούλησαν ἀρχετὰ μὲ τὴν Ἐλληνίδα καλλιτέχνιδα.

"Η δεσπ. Στυλιανίδου κατάγεται ἐκ Σάμου. Συνηγόρηψεν ἦδη συμβόλων μὲ τὸ Δημ. Θέατρον Διόριμον διὰ μαρτυρεῖται. "Ο καθηγητὴς "Ἐλλ. ἔξεφρασθη ἐνθουσιωδῶς διὰ τὴν φωνὴν τῆς δεσπ. Στυλιανίδου.

*

* Απέθανεν εἰς Μεριέλ δὲ ζωγράφος Λουδοβίκος Margheretti, εἰς τῶν ἀρχαριών συγχρόνων εἰκονογιμάφων. Εγερνήθη ἐν Ρώμῃ τῷ 1853. Αφίνει πληθὺν δλως πρωτοπινῶν ἔργων.

*

* Εν Παρισίοις εἰς τὴν Γαλαρίαν Georges Petit διγνωστότατος ζωγράφος Ραφαέλλι διωργάνωσε μεγάλην ἔκθεσιν ὅγων του, ἄτινα διακρίνονται διὰ τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν ἐντελεῖδας ιδιαιτέρων καλλιτεχνικὴν ἀνιζῆλην πρὸς ἀπόδοσιν τῆς Παρισινῆς ἀτμοσφαρίδας καὶ τῶν προαστείων.

*

* Εν Παρισίοις, εἰς τὸ Jardin des Plantes ἀπεκαλύφθη ἀνδριὰς τῶν μεγάλων φυαιλόγον καὶ συγγραφέως Buffon.

*

* Ο κ. A. Matálas προκηνούσσει διαγωνισμὸν πρὸς συνγραφῆρις τῆς Ιστορίας τῆς Σπάρτης ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχοι τοῦ 1335. Τὰ συνγράμματα δέονταί ἀποσταλῶν πρὸς τὸν δόμασχον Σπάρτης μέχοι τέλους Σεπτεμβρίου 1912. Θὰ κριθῶσιν ὑπὸ τοιμελοῦς ἐπιτροπῆς. Ο βραβεύθησμένος θὰ λάβῃ ἀμοιβὴν 4,000 δρ. καὶ 2,000 πρὸς τύπωσιν τοῦ βιβλίου.

*

* Ελάβομεν τὴν ἔξης ἐπιστολήν.

* Αξιωτικες π. Λιευθυνία,

Πρὸς πολλοὺς χρόνους συνέστη διὰ τὴν ἀνέγεοσιν προτομῆς τοῦ Παύλου Μελᾶ ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν π. π. Καρπούζογλου, Κακλαμάνου καὶ ἄλλων, ἡτις καθὼν πληροφοροῦσσι τὸ συλλεγὲν ποσὸν κατέθεσε παρὰ τῷ γλύπτῃ π. Σάχω, δοτὶς ἔκαμενομέζω καὶ τὸ πρόβλασμα. Κατού πολὺς παρῆλθε χρόνος, ἡ ἐκ μαρμάρου προτομὴ δὲν ἔρενετο. "Ἡ ἐπιτροπὴ ὑπάρχει, τὸ χρῆμα ὑπάρχει, καὶ καλλιτεχνὴς ὑπάρχει καὶ μόνον ἡ προτομὴ διακρίνεται, κώδιξις νὰ βλέπῃ τὸ φῶς.

Οἱ ἀρμόδιοι τι λέγοντ;

Μεθ' ὑπολήψεως
Στρατιωτικὸς

*

Περιεγόταν φαινόμενον μετεμψυχόσεως, σχετικό-
μενον πρὸς τὰς καλὰς τέχνας, ἐσημειάθη ὑπὸ τῆς "Α-
ριανικῆς Εταιρείας τῶν ψυχικῶν παρατηρήσεων".

Κάποιος καράκτης μετάλλων ὀνόματι Τόμψων ἐξέ-
πησεν ἐνα πρωτ... ζωγράφος. Καίτοι δὲν εἶχε μάθει
ποτὲ ζωγραφικήν, ἥρχισε νὰ ζωγραφίζῃ θαυμασίας εἰ-
κόνας, μὲ τέχνην πράγματι ἀξιοθάμαστον καὶ τάλαντον
μεγάλου ζωγράφου. "Ἐβλεπε συγχρόνως ὡς ἐν δύτασι
θαυμάσια τοπεῖα, τὰ δύοις ἔξωγράφισεν ἐπὶ τοῦ πλα-
νοῦ μὲ εὐκολίαν παλαιοῦ ζωγράφου.

Τὸ πρόγκμα τὸν ἔκαμεν ἀγήσυχον. "Ηεχοῖς γὰρ αἰσθά-
νεται μέσα του ἔντην ψυχήν, ἡ δύοις ἐπεβάλλετο ἐπὶ τὴν θελήσιας του. Σιγά-σιγά ἐνόρσεγεν διὰ εἶχε μέσα του τὴν ψυχὴν ἐνὸς ζωγράφου, ἀποθανόντος πρὸ δύο δέκαν
καὶ ὀνομαζομένον Τζίφορδ.

"Εσπενεος τότε εἰς τὸν ίατρὸν. "Αἴλοπ διὰ γὰρ τὸν
συμβουλευθῆ. "Ο ίατρὸς ἐπῆρε τέσσαρας εἰκόνας τὸν

Τόμψων καὶ τὰς ἔδωσεν εἰς εἰδικοὺς τεχνικούς. Οὗτοι
ἀπεφάνθησαν διὰ τὴν εἰκόνας ἀνταίης ἡσαν πιστότατα ἀγι-
γοραφα εἰκόνες τοῦ Τζίφορδ, αἱ δύοις διάφοροι πλάνοιν
τὰς οἰκίας τρόφων πλουσίων. "Ητο δύος βεβαιωμένογ
διὰ δ. Τ., φων δὲν εἶχε ποτὲ ιδῆ τὰς εἰκόνας αὐτάς.

Πάστα ἐν τοῖς οἰκίοις αἱ προσπλάνθειαι πρὸς ἐξήγησιν τοῦ
φαινούμενου ἀπέβησαν εἰς μάτην. "Ο Τόμψων ἐσκαλού-
θεὶ γὰρ ζωγραφίζη καὶ αἱ εἰκόνες τοῦ πωλοῦται πολὺ^α
ἀκορία διαφόρους περιέργους.

Ιωάννης Δημητρακόπουλος

MAZY μὲ τοὺς δώδεκα μεσογυντίους κτίνους κάποιας
μακρυνῆς Ελβετικῆς καμπάνας, μᾶς ἐφίσασεν ἀπὸ ἐκεῖ
καὶ τὸ τελευταῖον χαίρε τοῦ ἀγαπημένου μας παιδιοῦ.

"Ἐγα χαίρε ἐξητλημένον, ἀλλὰ γλυκὺν καὶ εὐχαριστη-
μένον, διότι ἀπετελέντο πρὸς τὴν γῆν αὐτὴν τῶν πό-
ρων, διόν πανεὶς ἐκελεύδος δὲν ἡμιπορεῖται γὰρ ζήση.

"Ἡ ἐπομένη πρωτὰ τὸ ωχοά, γεμάτην ὑγρασία καὶ
διμύκη, καὶ τὰ δοῃ τῆς Ελβετίας είχον ἐνδυθῆ τὰς
βαρελας των στακτεράς οκυθρωπότητας, ὡσάν γὰρ ήθε-
λον τὰ θρηνήσουν μὲ ἐξαιρετικὴν θλίψιν καὶ μὲ ἐπιστ-
μότητα τὸ εὐγενὲς καὶ συμπατές τέκνον τῆς Ελλάδος.

Γνώω ἀπὸ τὸν δυστυχεῖς γονεῖς, ἡ διεθνῆς ωνκή ἐ-
στησε τὸν χρόνον τῆς παρηγορίας.

"Αλλὰ δύος η γόνος τῆς Ελβετίας κατ' ἐκείνην τὴν
πρωταριακήν ἀπὸ πάγοντος ἀπὸ ἀκτίνας τὸν ἀδύνατον γὰρ
φωτισθῆ ἀπὸ ἀκτίνας ήλιακήν, ἔτσι καὶ αἱ καρδιαὶ τῶν
γονέων ἐκείνων δὲν ἡδυνήθησαν γὰρ ἀνακονφισθοῦν ἀπὸ
τὸν φιλοσοφικὸν λόγους τῶν πονετικῶν ζένων.

"Καὶ ἐπέστρεψαν δύοσιν οἱ γονεῖς μόνο... Σκιαὶ με-
λαγάν μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, ὡσάν γὰρ ἀναζη-
τοῦν διαφορὰς τὸ προσφίλες μυῆμα.

"Ἐπέρχομαι διὰ μέσου λαδῶν πανηγυριζόντων τὴν νεό-
τητα καὶ καλοκαιριού.

"Ἐσχισαν τὰς χώρας τῶν διασπεδάσεων, τῶν τέρ-
ψεων, τῶν δαμάτων, τῆς ἡδονῆς, τῶν ἐρωτῶν...

"Η πρὸς τὰ κάτω στάσις τῆς κεφαλῆς των δὲν ἡλ-
λαξε, διότι ἡσαν ἔνοιοι πρὸς τὸ περιβάλλον.

"Καὶ διάνθρωπος οὐδέποτε συγκινεῖται ἀπὸ περιβάλ-
λον, τὸ δόπον δὲν αἰσθάνεται καὶ δὲν ἔγγοεται.

"Τέλος μίαν πρωταριακήν ἀλληγ ἐπάτησαν τὸ χῶμα τῆς
Ελλάδος....

"Καὶ ἐφιλήθησεν βιαστικά, μὲ λαχτάρων ἐξαιρετικήν,
διὰ γὰρ πάρωμεν κάθε θύμημάρος συγγενῆς τὸ τελευταῖον
φίλημα τοῦ Γιάγουν μας, τὸ δόπον δὲν ἐνομίζετο θερμὸν
ἀκόμη εἰς τὰ πατρικά των κελλην....

ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ

(Κα Πολ. Δημητρακοπούλου)